

Sjöfartsverket

INFORMATIONSBLAD NR 4/25.1.1999

MARIN UTRUSTNING

En förordning om marin utrustning (925/1998) har givits den 4 december 1998. Förordningen trädde i kraft den 1 januari 1999. Genom förordningen har Europeiska unionens råds direktiv om marin utrustning (96/98/EG, Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 46/17.2.1997, försäljning: Akademiska bokhandeln och TT Tieto Oy Information Services, finns även på Internet, <http://europa.eu.int/eur-lex>) satts i kraft.

Med stöd av förordningens 15 § har Sjöfartsverket den 28 december 1998 givit ett beslut om säkerheten hos marin utrustning. Beslutet är i kraft fr.o.m. den 1 januari 1999.

Enligt övergångsbestämmelsen i förordningens 16 § kan utrustning som har tillverkats före den 1 januari 1999 installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg t.o.m. den 31 december 2000 om utrustningen godkänts i enlighet med de metoder för typgodkännande som gällde i Finland före den 20 december 1996.

Bifogat återges förordningen om marin utrustning och beslutet om säkerheten hos marin utrustning.

Samtidigt meddelas att en ändring, 98/85/EG (EGT nr L 315/25.11.1998), har gjorts i direktivet om marin utrustning. Ändringen bör sättas i kraft senast den 30 april 1999. Ändringen (bilaga A.1 till direktivet) innebär att beslutet om säkerheten hos marin utrustning kommer att kompletteras med nya brandsäkerhetsprodukter m.m.

Matti Eronen
sekreterare för
internationella ärenden

Närmare upplysningar:

Matti Eronen
telefon 0204 48 4569

Detta informationsblad
ersätter informationsbladen:

18/1.12.1983 och
14/15.8.1995

Dnr 8/30/98
ISSN 1455-9056

Nr 925

Förordning om marin utrustning

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av 1 kap. 8 § 2 och 3 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994), av dessa lagrum 2 mom. sådant det lyder i lag 369/1995, 3 § 1 och 4 mom. lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), av dessa lagrum 4 mom. sådant det lyder i lag 589/1994, 9 § och 26 § 1 och 4 mom. sjötrafiklagen (463/1996) av den 20 juni 1996 samt 9 § radiolagen av den 10 juni 1988 (517/1988):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på utrustning som används ombord på ett fartyg, om det är fråga om

- 1) ett nytt fartyg, eller
- 2) ett existerande fartyg
 - a) som inte tidigare haft sådan utrustning, eller
 - b) om inte något annat föranleds av internationella konventioner, vars tidigare utrustning förnyas.

Denna förordning gäller sådan utrustning som nämns i bilaga A.1 till direktivet om marin utrustning.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *direktivet om marin utrustning* rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning,
- 2) *övervakningsmyndighet* sjöfartsverket och i fråga om radioanläggningars egenska-

per och tekniska konstruktion Teleförvaltningscentralen,

3) *internationella konventioner* 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968), 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) samt därtill hörande protokoll och ändringar sådana de lyder den 20 december 1996,

4) *provningsstandarder* standarder som utarbetats av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), för att definiera metoderna för provning och provningsresultat, i den form som anges i bilaga A.1 till

direktivet om marin utrustning samt sådana de lyder den 20 december 1996,

5) *modul* metod för bedömning av överensstämmelse,

6) *fartyg* ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för de internationella konventionerna, med undantag av krigsfartyg,

7) *nytt fartyg* ett fartyg som kölsträcks eller befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium den 17 februari 1997 eller senare, samt med

8) *existerande fartyg* ett fartyg som inte är ett nytt fartyg.

3 §

Krav på utrustningen

Utrustning som avses i denna förordning och som har installerats eller placerats ombord på ett finländskt fartyg sedan denna förordning har trätt i kraft skall uppfylla kraven i de internationella konventionerna och Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) resolutioner och cirkulär samt i internationella provningsstandarder enligt vad som bestäms i direktivet om marin utrustning.

Överensstämmelsen med kraven skall påvisas i enlighet med tillämpliga provningsstandarder och förfarandet för bedömning av överensstämmelse. I fråga om sådan utrustning för vilken både IEC- och ETSI-provningsstandarder anges, är dessa standarder alternativa och tillverkaren eller dennes ombud inom gemenskapen får bland de provningsstandarder som motsvarar varandra avge vilken av dem som skall användas.

4 §

Fri rörlighet för utrustning

Sådan utrustning som omfattas av denna förordning och som är försedd med märkning för överensstämmelse eller i övrigt överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning, kan fritt släppas ut på marknaden samt installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg.

5 §

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Förfarandet för bedömning av överensstämmelse utgörs av

1) EG-typkontroll (modul B) och, innan utrustningen släpps ut på marknaden och enligt det val som gjorts av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen (bland de möjligheter som anges i bilaga A.1 i direktivet om marin utrustning) en av följande EG-försäkringar om överensstämmelse:

- a) överensstämmelse med typ (modul C),
- b) kvalitetssäkring av tillverkning (modul D),
- c) kvalitetssäkring av produkt (modul E), eller
- d) produktverifikation (modul F),
- 2) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H), eller

3) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G), om utrustningen tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion.

6 §

Märkning för överensstämmelse

I denna förordning avsedd utrustning som uppfyller kraven i 3 § 1 mom. och som är tillverkad i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse skall vara försedd med märkning som anbringas av tillverkaren eller dennes ombud inom Europeiska gemenskapen.

Märkningen skall anbringas på utrustningen eller dess märkplåt så att den är synlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om detta inte är möjligt eller försvårat med hänsyn till utrustningens beskaffenhet, skall den anbringas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad, som skall bevaras.

Annan märkning som utomstående kan förväxla med den märkning som avses i denna paragraf får inte anbringas.

Märkningen skall anbringas i tillverkningens slutfas.

7 §

Märkt utrustning och förhandskontroll

För användning i enlighet med denna förordning av utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse får inte uppställas sådana krav som gäller annan användning av utrustningen.

Övervakningsmyndigheten får på egen be-

Nr 925

kostnad vidta åtgärder för att utföra kontroller på sådan märkt utrustning som finns på marknaden i Finland och som ännu inte har installerats eller placerats ombord, för att säkerställa att den uppfyller de krav som uppställs i denna förordning.

Utan hinder av att utrustningen är märkt får övervakningsmyndigheten bedöma den utrustning som installerats eller placerats ombord på ett finländskt fartyg, om de internationella juridiska instrumenten kräver funktionsprov ombord under drift med hänsyn till säkerheten och för att förebygga föroreningar. Proven får inte innebära en uppreppning av redan utförda förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Utrustningens tillverkare, dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen eller den person som salufört utrustningen inom gemenskapen skall tillhandahålla de inspektions- eller provningsrapporter som övervakningsmyndigheten kräver.

8 §

Förbud och begränsningar

Om de i 10 § sjötrafiklagen (463/96) avsedda förbud eller begränsningar gällande marknadsföring och användning av utrustning som omfattas av denna förordning skall statsrådet omedelbart underrätta kommissionen och medlemsstaterna enligt direktivet om marin utrustning.

9 §

Olovlig märkning

Om en utrustning som inte överensstämmer med kraven är försedd med märkning för överensstämmelse, skall övervakningsmyndigheten vidta lämpliga åtgärder mot den som har anbringat märkningen. Övervakningsmyndigheten skall underrätta kommissionen och medlemsstaterna om de åtgärder den vidtagit.

10 §

Teknisk uppfinning

Övervakningsmyndigheten kan tillåta att sådan utrustning som skall anses vara en exceptionell teknisk uppfinning installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg

även om den inte överensstämmer med kraven, om det genom provningar som inte gör skillnad mellan utrustning som tillverkats i olika stater eller på annat sätt kan fastställas att denna utrustning är minst lika effektiv som utrustning som uppfyller kraven på överensstämmelse. En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

Övervakningsmyndigheten skall utfärda ett certifikat för utrustning som avses i 1 mom. Certifikatet, som innehåller tillstånd till att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de villkor och bestämmelser som ingår i det, skall alltid förvaras tillsammans med utrustningen.

Övervakningsmyndigheten skall tillställa kommissionen och medlemsstaterna närmare detaljer om en åtgärd som avses i 1 mom. tillsammans med rapporter från alla försök, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Övervakningsmyndigheten kan vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utrustningen är lika effektiv som det anges i 1 mom., om ett fartyg som är registrerat utomlands och som har sådan utrustning överförs till fartygsregistret i Finland.

11 §

Provdraft av utrustning

Övervakningsmyndigheten kan utan hinder av 3 § tillåta att utrustning som inte uppfyller kraven på överensstämmelse eller som är en sådan teknisk uppfinning som avses i 10 § installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg under följande villkor:

a) för utrustningen har av övervakningsmyndigheten utfärdats ett certifikat som alltid skall förvaras tillsammans med utrustningen och som innehåller ett tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de villkor som nämns i certifikatet,

b) tillståndet är begränsat till en kort tidsperiod, och

c) fartyget har motsvarande funktionsduglig utrustning som uppfyller kraven på överensstämmelse och som är klar för omedelbar användning.

En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

12 §

Exceptionella omständigheter

Om utrustningen på ett finländskt fartyg måste bytas ut utanför Europeiska gemenskapen och under exceptionella omständigheter, som skall motiveras för övervakningsmyndigheten, och om det av rimliga hänsyn till tid, dröjsmål eller kostnader inte är möjligt att installera eller placera utrustning som är EG-typgodkänd ombord, får annan utrustning installeras eller placeras ombord,

1) om den åtföljs av dokumentation som utfärdats av en erkänd organisation motsvarande ett anmält organ och om Europeiska gemenskapen med det land där den erkända organisationen är belägen har ingått ett avtal om ömsesidigt erkännande av sådana organisationer, eller

2) när det är omöjligt att tillämpa 1 punkten, om den dokumentation som åtföljer utrustningen har utfärdats av en stat som är medlem i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och som i egenskap av part i en internationell konvention skall iakttä Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) krav på utrustning, och om inte något annat följer av 2 mom.

Övervakningsmyndigheten skall genast underrättas om utrustning som avses i 1 mom. Övervakningsmyndigheten skall så snart som möjligt se till att utrustningen tillsammans med den tillhörande provningsdokumentationen uppfyller tillämpliga krav. En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

13 §

Anmält organ

Statsrådet utser de organ som har rätt att verka som anmälda organ vid förfarandet för bedömning av överensstämmelse.

Organet skall uppfylla de krav som ställs på ett anmält organ. Mätteknikcentralen konstaterar organets kompetens innan det utses och kontrollerar åtminstone vartannat år att organet fortfarande uppfyller kraven. Organet skall tillställa Mätteknikcentralen de uppgifter den behöver för att kunna bedöma kompetensen.

Statsrådet kan återkalla sitt godkännande av ett anmält organ, om det inte längre uppfyller kraven i 2 mom.

Statsrådet sörjer för att kommissionen och myndigheterna i medlemsstaterna underrättas om att ett organ som avses i 1 mom. utses och om sådant återkallande som avses i 3 mom.

14 §

Vissa uppgifter som ankommer på övervakningsmyndigheten

Övervakningsmyndigheten skall, när den beviljar och förnyar säkerhetscertifikat, se till att utrustningen ombord på finländska fartyg överensstämmer med denna förordning.

Om ett nytt fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska gemenskapen skall överföras till Finlands register, skall övervakningsmyndigheten vid överföringen säkerställa att fartygets utrustning är i ett sådant skick som överensstämmer med dess säkerhetscertifikat och att utrustningen uppfyller kraven i denna förordning eller motsvarar den utrustning som förutsätts i förordningen. Övervakningsmyndigheten skall för utrustning som bedöms vara likvärdig utfärda ett certifikat som skall åtfölja utrustningen och som innehåller tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de förutsättningar som nämns i tillståndet.

Om utrustningen ombord på det fartyg som skall överföras inte bär märkning för överensstämmelse eller om övervakningsmyndigheten inte anser den vara likvärdig utrustning i enlighet med 2 mom., skall övervakningsmyndigheten förordna att utrustningen byts ut.

Övervakningsmyndigheten skall se till att radioanläggningarna ombord på det fartyg som skall överföras inte inverkar menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

15 §

Närmare föreskrifter

Vederbörande ministerium kan vid behov meddela närmare föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter och anvisningar om sådan utrustning som avses i denna förordning, förfarandet för bedömning av överensstämmelse, kraven på

Nr 925

anmälda organ och märkning för överensstämmelse.

Teleförvaltningscentralen kan meddela närmare föreskrifter och anvisningar om radioanläggningars egenskaper och tekniska konstruktion.

16 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-

Helsingfors den 4 december 1998

nuari 1999. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Utrustning som avses i denna förordning och som har tillverkats före den 1 januari 1999 kan under två år efter sagda dag installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg, om utrustningen har tillverkats i enlighet med de metoder för typgodkännande som gällde i Finland före den 20 december 1996.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Innehåll:	Säkerheten hos marin utrustning
Normgivnings- bemyndigande:	Förordning om marin utrustning (925/1998) 15 § Rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning; EGT nr L 46, 17.2.1997, s. 25
Målgrupper:	Sjöfartsnäringen och skeppsbyggnadsindustrin
Giltighetstid:	1.1.1999 – tills vidare
Upphäver:	1) Sjöfartsstyrelsens anvisningar om normer för behandling av toalettavfallsvatten samt godkännande av behandlingsanordningar Dnr 3563/83/101 (Sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 18/1.12.1983) 2) Sjöfartsstyrelsens anvisningar om typgodkännande av slagvatten- separatorer, filtreringsanläggningar, oljehaltsmätare och slagvattens- alarm Dnr 2/30/95 (Sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 14/15.8.1995)
Ändrar:	1) Sjöfartsstyrelsens bestämmelser om brandsläckningsanordningar och –utrustning på fartyg 22.2.1972 Dnr 3780/71/101 - 11 § a) punkten ändras - 11 § b) och c) punkten upphävs 2) Sjöfartsstyrelsens bestämmelser om brandteknisk klassificering av fartygs byggnads- och inredningsmaterial 29.11.1996 Dnr 3/30/96 (Sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 19/16.12.1996) - produkt nr 6 (däcksmassa) i bilaga 2 utgår

**SJÖFARTSVERKETS BESLUT
OM SÄKERHETEN HOS MARIN UTRUSTNING**

Givet i Helsingfors den 28 december 1998

Sjöfartsverket har med stöd av 15 § förordningen den 4 december 1998 om marin utrustning (925/1998) bestämt:

1 §

Utrustning som berörs

I 3, 6 och 16 § förordningen om marin utrustning (925/1998) avses den utrustning som nämns i bilaga A.1 till direktivet om marin utrustning. I förordningens 10 och 11 § avses utrustning som kan jämföras med sådan.

Direktivet om marin utrustning har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning EGT nr L 46, 17.2.1997.

2 §

Förfarandet för bedömning av överensstämmelse

Förfarandet för bedömning av överensstämmelse, vilket beskrivs närmare i bilaga B till direktivet om marin utrustning, utgörs av

- 1) EG-typkontroll (modul B) och, innan utrustningen släpps ut på marknaden och enligt det val som gjorts av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen (bland de möjligheter som anges i bilaga A.1 i direktivet om marin utrustning) en av följande EG-försäkringar om överensstämmelse:
 - a) överensstämmelse med typ (modul C),
 - b) kvalitetssäkring av tillverkning (modul D),
 - c) kvalitetssäkring av produkt (modul E), eller
 - d) produktverifikation (modul F),
- 2) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H), eller
- 3) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G), om utrustningen tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion.

Försäkran om överensstämmelse skall vara uppgjord på finska och på svenska.

3 §

Krav på anmälda organ

Anmälda organ skall uppfylla kraven i bilaga C till direktivet om marin utrustning.

4 §

Märkning för överensstämmelse

Märkningen för överensstämmelse skall åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om det organet medverkar i tillverkningskontrollfasen, samt de två sista siffrorna som motsvarar det år under vilket märkningen anbringats. Det anmälda organets identifikationsnummer skall anbringas på det anmälda organets ansvar, antingen av organet självt eller av tillverkaren eller dennes ombud inom Europeiska gemenskapen.

Modell för utformningen av märkning för överensstämmelse ingår i bilaga D till direktivet om marin utrustning.

5 §

Bruksanvisningarnas språk

All marin utrustning skall åtföljas av finsk- och svenskspråkiga anvisningar om installation, underhåll och drift, om inte sjöfartsverket beviljar undantag från kravet.

6 §

Tidigare intyg över typgodkännande

Intyg över typgodkännande som sjöfartsverket utfärdat före den 1 januari 1999 upphör att vara i kraft, om inte något annat följer av 16 § förordningen av marin utrustning (925/1998).

7 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom detta beslut upphävs:

- 1) sjöfartsstyrelsens anvisningar om normer för behandling av toalettavfallsvatten samt godkännande av behandlingsanordningar Dnr 3563/83/101; samt
- 2) sjöfartsstyrelsens anvisningar om typgodkännande av slagvattenseparatorer, filtreringsanläggningar, oljehaltsmätare och slagvattensalarm Dnr 2/30/95.

Genom detta beslut ändras följande beslut som givits av sjöfartsstyrelsen med stöd av 11 § förordningen den 18 februari 1972 om brandsäkerheten på fartyg (152/1972):

- 1) sjöfartsstyrelsens bestämmelser om brandsläckningsanordningar och -utrustning på fartyg 22.2.1972 Dnr 3780/71/101 ändras som följer:

a) 11 § a) punkten skall lyda:

”Alla handbrandsläckare som fordras i dessa bestämmelser skall vara av godkänd typ och konstruktion. Godkännande av handbrandsläckare sker enligt inrikesministeriets föreskrift 3/97 av den 16 juni 1997 om handbrandsläckare. Sjöfartsverket kan godkänna även brandsläckare som fyller kraven i andra regler som likvärdiga med dem som nämns i EN 3-standarden för användning på fartyg som går i inrikes trafik. Godkända handbrandsläckare som installerats ombord före den 1 januari 1999 får fortsättningsvis användas.”

b) 11 § b) och c) punkten upphävs, samt

- 2) sjöfartsstyrelsens bestämmelser om brandteknisk klassificering av fartygs byggnads- och inredningsmaterial 29.11.1996 Dnr 3/30/96 ändras så att produkt nr 6 (däcksmassa), som nämns i bilaga 2, utgår ur beslutet.

Helsingfors den 28 december 1998

Heikki Valkonen
sjösäkerhetsdirektör

Jukka Häkämies
byråchef